

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 5. februar 2020 blev i sag nr. 94227:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har 10-årig ejerskifteforsikring. Ejendommen er opført i 1965 og er overtaget af klageren og hendes daværende ægtefælle den 26/11 2008. Tilstandsrapporten af 19/9 2008 indeholder ikke oplysninger af betydning for nærværende klagesag. Klagerens advokat har i brev af 24/9 2019, som er modtaget af nævnet den 25/9 2019 sammen med klageskemaet, bl.a. anført:

"Som advokat for ... skal jeg hermed påklage Tryg Forsikrings beslutning af 16. september 2019 om ikke at ændre deres trufne afgørelse om, at forholdet er bortfaldet enten på grund af forældelse eller passivitet.

1. SAGSFREMSTILLING:

1.1. Sagens formalitet:

... og min klient ... erhvervede i 2008 ejendommen ... I forbindelse med parternes skilsmisse i 2018 overdrog ... sin halvdel af huset til min klient ..., således at ... blev eneejer af ejendommen.

[Klagerens eksmand] anmeldte den 29. august 2014 en skade til ejerskifteforsikringen i anledning af konstaterede revner i væggen i parrets hus ... (bilag 1). Tryg Forsikring anmodede den 1. september 2014 ... om yderligere oplysninger (bilag 2). Tryg Forsikring skrev følgende:

'Før vi kan tage stilling til om det er en sag for din ejerskifteforsikring bedes du få undersøgt om der er brud/hul på den afløbsledning eller om de skyldes andre årsager. Brud på afløbsledninger vil normalt være en skadeårsag som skal behandles af din bygningsforsikring.'

Min klient blev først bekendt med den tidligere henvendelse fra år 2014 i efteråret 2018, i forbindelse med at min klient den 24. september 2018 rettede henvendelse til Tryg Forsikring via Tryg Forsikrings hjemmeside. Min klient rettede på dette tidspunkt henvendelse til forsikringsselskabet, idet det stod hende klart, at der var en skade. Min klient blev efterfølgende ringet op af Tryg Forsikring, som oplyste at skaden var anmeldt første gang i 2014 og derfor var forældet.

... Advokatfirma rettede den 30. april 2019 – på vegne af min klient – henvendelse til Tryg Forsikring (bilag 3), og vedlagde i den forbindelse geoteknisk rapport af 18. februar 2019.

Den 24. maj 2019 afviste Tryg Forsikring at realitetsbehandle anmeldelsen, idet De mente, at kravet er forældet (bilag 4).

Den 6. juni 2019 bestred ... Advokatfirma – på vegne af min klient – at kravet er forældet (bilag 5). Tryg Forsikring besvarede denne henvendelse den 9. august (bilag 6).

Den 19. august 2019 sendte jeg – på vegne af min klient – brev til Tryg Forsikring (bilag 7). Tryg Forsikring fastholder i brev af 16. september 2019 deres afgørelse om, at forholdet er bortfaldet enten på grund af forældelse eller passivitet (bilag 8).

Da Tryg Forsikring ikke har ændret deres afgørelse, er denne klage nødvendiggjort.

1.2. Sagens realitet:

Forældelsen af kravet blev afbrudt ved anmeldelsen af skaden til Tryg Forsikring den 29. august 2014, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5. I henhold til forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, bringes denne afbrydelse først til ophør på det tidspunkt, hvor forsikringsselskabet accepterer eller afviser skaden som værende dækningsberettiget.

Tryg Forsikring har på intet tidspunkt hverken accepteret eller afvist skaden. Der kan derfor ikke være indtrådt forældelse, således som Tryg Forsikring henviser til.

Ovenstående fortolkning af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, støttes ligeledes af Højesterets afgørelse U 2016.133/2 H. I 2016.133/2H fandt Højesteret *'det bedst stemmende med ordlyden af og formålet med § 29, stk. 5, at forsikringsselskabet, når en kommune har anmeldt et regreskrav for sygedagpenge inden udløbet af forældelsesfristen efter forældelsesloven, enten skal afvise regreskravet overfor kommunen, jf. 1. pkt., eller skal anerkende kommunens ret til regres og anmode om yderligere oplysninger til brug for opgørelsen af kravets størrelse, jf. 2. pkt., for at bringe den foreløbige afbrydelse af forældelsen, som anmeldelsen medfører, til ophør.'*

Jeg skal desuden henvise til praksis fra Ankenævnet for Forsikring.

Ankenævnet har den 2. december 2015 afsagt kendelse i sag nr. 88.345. I sagen anmeldte klageren en vandskade i sit hus i 2007. En taksator fra selskabet besigtigede skaden 2 gange og skulle se på skaden igen i 2008, hvilket imidlertid ikke skete. Da klageren henvendte sig til selskabet i 2014, afviste de kravet med henvisning til forældelse, men Ankenævnet for Forsikring fandt, at selskabet ikke havde taget stilling til dækningspligten, og at forældelsesfristen derfor ikke var begyndt at løbe.

Kendelsen illustrerer, at forældelsesfristen først begynder at løbe igen, når forsikringsselskabet har taget eksplicit stilling til dækningspligten.

Jeg skal ligeledes henvise til sag nr. 88.231, hvor der er afsagt kendelse den 7. oktober 2015. I sagen havde klageren telefonisk anmeldt en vandskade til sin ejerskifteforsikring i 2007. Selskabet sendte et startbrev, men af dette fremgik selskabets stillingtagen ikke. Derimod udbad selskabet sig nærmere oplysninger, idet det anførte, at det ikke kunne komme videre med anmeldelsen, før det modtog disse nærmere oplysninger. Klageren henvendte sig først igen i 2015, hvor selskabet afviste kravet med henvisning til forældelse. Nævnet fandt, at klagerens krav – nu 8 år efter – måtte anses for tabt ved passivitet.

I den ovenstående sag fandt nævnet, at kravet ikke var fortabt ved forældelse, men at der derimod var indtrådt passivitet efter 8 år. Jeg skal hertil bemærke, at der i min klients sag er gået 4 år mellem den første henvendelse og til, at min klient henvender sig på ny den 24. september 2018. Der er således tale om den halve tid af, hvad der var tilfældet i sag nr. 88.231.

Der er endvidere ikke noget i min klients udtrykkelige handlemåde, der kan give en berettiget forventning om, at min klient (eller dennes tidligere ægtefælle) har opgivet kravet.

På baggrund af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, Højesterets afgørelse i U 2016.133/2H samt fast praksis ved Ankenævnet for Forsikring, skal jeg hermed gøre gældende, at kravet ikke er forældet. Forældelsesfristen blev således afbrudt ved anmeldelsen til forsikringsselskabet den 29. august 2014, og afbrydelsen er ikke bragt til ophør, idet ejerskifteforsikringen på intet tidspunkt har afvist eller accepteret den anmeldte skade.

På baggrund af i) den aktuelle tidsperiode sammenholdt med perioden i 88.231 samt ii) min klients handlemåde ikke kan have givet føje til, at forsikringsselskabet kunne have en berettiget forventning om, at kravet er opgivet, er det tillige mit synspunkt, at kravet ikke kan være fortabt ved passivitet.

2. PÅSTAND:

Kravet er ikke fortabt, hverken som følge af forældelse eller passivitet.

3. ANBRINGENDER:

1. Forældelsesfristen blev afbrudt i forbindelse med anmeldelsen til forsikringsselskabet den 29. august 2014, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5.
2. Tryk Forsikring har på intet tidspunkt hverken accepteret eller afvist skaden. Selskabet har således på intet tidspunkt eksplicit taget stilling til dækningspligten, hvorfor afbrydelsen af forældelsesfristen ikke er bragt til ophør, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5.
3. Kravet er ikke fortabt ved passivitet."

I brev af 3/10 2019 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

"2.0 Indledning

Der klages over, at vi i den konkrete sag gør forældelse og passivitet gældende i relation til revner i indvendige vægge.

Klager overtog ejendommen den 26. november 2008 og tegnede med ikrafttræden samme dag en ejerskifteforsikring med betingelser 0702 med Ekstrasikring hos os (bilag A betingelser 0702). Forsikringen var tegnet for en tiårig periode og ophørte den 26. november 2018. Til grund for forsikringen var en tilstandsrapport udarbejdet den 19. september 2008 (bilag B tilstandsrapporten).

3.0 Kort sagsfremstilling

Den 29. august 2014, eller næsten 6 år efter overtagelsen, anmeldte klagers daværende ægtefælle, der også var forsikringstager på policen, at der var konstateret revnedannelse i de indvendige vægge i ejendommen (klagers bilag 1). Som bilag C fremlægger vi kopi af de billeder, der fulgte med anmeldelsen.

Selskabet sendte den 1. september 2014 en mail til klageren, hvori de opfordrede klager til at anmelde til husforsikring, der ikke var tegnet hos os, samt vende tilbage, hvis der ikke er tale om brud/hul på afløbsrøret. Baggrunden for dette er, at brud på kloakledninger normalt dækkes af en bygningsforsikring, hvilket ligeledes fremgår af brevet (klagers bilag 2).

Efter selskabets afvisning af sagen hørte selskabet ikke yderligere til sagen i 4 år.

Klager vendte ikke tilbage før den 24. september 2018, hvor klager rettede telefonisk henvendelse til selskabet (bilag D telefonreferat), og selskabet sendte samme dag kopi af sagens bilag til klager, (bilag E selskabets mail af 24. september 2018).

Den 30. april 2019 modtog selskabet en henvendelse fra klagers daværende advokat ... (klagers bilag 3). Som bilag F vedlægges kopi af den geotekniske rapport, der fulgte med bilag 3.

Denne henvendelse besvarede selskabet den 24. maj 2019 (klagers bilag 4).

Den 6. juni 2019 modtog selskabet en ny henvendelse fra klagers advokat (klagers bilag 5).

Denne henvendelse besvarede selskabet den 9. august 2019 (klagers bilag 6).

Herefter modtog selskabet den 19. august 2019 en henvendelse fra klagers nuværende advokat (klagers bilag 7). Denne henvendelse besvarede selskabets klageansvarlige afdeling den 16. september 2019 (klagers bilag 8), hvorefter sagen blev indbragt for nævnet den.

4.0 Vores argumentation

Da klagen vedrører det formelle om, hvorvidt klagers krav er forældet efter gældende regler, vil vi i argumentationen ikke gennemgå det materielle i sagen. Selskabet tager derfor klart forbehold for at fremkomme med yderligere kommentarer.

4.1 Bevisbyrde

Indledningsvis henledes nævnets opmærksomhed på, at efter dansk rets almindelige bevisbyrde-regler er det den, der rejser et krav mod andre, der skal dokumentere, at kravet er berettiget. I relation til krav mod forsikringsselskaber er denne regel lovfæstet i Forsikringsaftalelovens § 22.

4.2 Forældelsesregler

Krav mod et forsikringsselskab forældes efter bestemmelsen i Forsikringsaftalelovens § 29, sammenholdt med de almindelige forældelsesregler i Forældelsesloven af 2008.

I henhold til disse regler forældes et krav som udgangspunkt tre år efter, at kravet havde materialiseret sig på en sådan måde, at det må stå klart, at kravet skal anmeldes til forsikringsselskabet. Sædvanligvis er dette senest på anmeldelsestidspunktet.

I henhold til forsikringsaftalelovens § 29 stk. 5 forældes kravet tidligst et år efter selskabet helt eller delvist har afvist dækningen.

Forældelsen kan alene afbrydes ved retsligt skridt, herunder indbringelse af sagen for Ankenævnet for Forsikring.

4.3 Selskabets vurdering

Af de foreliggende oplysninger fremgår det, at forsikringstageren (klagers daværende ægtefælle), den 29. august 2014 anmeldte, at der var konstateret revnedannelser i væggen.

Udgangspunktet vil derfor være, at kravet er forældet tre år efter anmeldelsens modtagelse eller nærmere bestemt den 29. august 2017.

Med mail af 1. september 2014 meddelte selskabet, at henset til, at klager var af den opfattelse, at årsagen skulle være utætheder i kloakken, skulle sagen anmeldes til klagers Husforsikring, der ikke var tegnet hos selskabet. Samtidig opfordrede selskabet klager om at vende tilbage, hvis husforsikringen ikke vendte tilbage.

Selskabet har i henvisningen til Husforsikringen reelt meddelt, at forholdet ikke var omfattet af forsikringen, idet en ejerskifteforsikring i henhold til betingelserne ikke dækker forhold, der er dækket af anden forsikring. Et eventuelt krav vil derfor være forældet, som anført ovenfor. Hvis nævnet finder, at selskabet ikke har truffet afgørelse er det vores opfattelse, at klager, ved ikke at vende tilbage før end mere end 4 år efter mailen, ved passivitet og forældelse har mistet sin ret.

Under henvisning til Forsikringsaftalelovens § 22 er det vores opfattelse, at klager havde en forpligtigelse til at følge op på kravet overfor selskabet, samt at de oplysninger, som selskabet anmodede om i mailen var nødvendige for at selskabet kunne tage stilling til sagen.

Det kan ikke på baggrund af den nævnte mail pålægges selskabet en forpligtigelse til at følge op på sagen i forhold til anmelderen, idet denne forpligtigelse alene kan være anmelderens. Selskabet er, da der ikke er vendt tilbage på mailen, gået ud fra, at forholdet behandlet på tilfredsstillende måde overfor klageren over Husforsikringen.

Klagers advokat har i klagen henvist til højesteretsdommen U 2016 133/2H, men i denne sag, der vedrørte et regreskrav fra en kommune mod en ansvarsforsikring havde forsikringsselskabet i henhold til loven en handlingspligt i forhold til kommunen. Dette er ikke tilfældet i denne sag.

Advokaten har endvidere henvist til Ankenævnets kendelse nr. 88345. I denne sag havde selskabets taksator aftalt med klager, at der skulle foretages en yderligere besigtigelse af ejendommen, men hverken klager eller selskabet havde fulgt op på denne aftale. Selskabet havde besigtiget forholdet to gange inden aftalen om yderligere besigtigelse blev indgået. Endvidere fremgår det af den kendelse, at selskabet mere end 18 måneder efter anmeldelsen på grund af den manglende tilbagemelding, havde valgt at lade gå mere tid, og derefter lukket sagen uden at følge yderligere op på denne. I den verserende sag, har der ikke været foretaget besigtigelser af ejendommen, og

der har ikke været foretaget lignende overvejelser. Kendelsen kan derfor ikke sammenlignes med den verserende sag.

Heroverfor er Ankenævnets kendelse nr. 88231. Af præmisserne i denne fremgår det, at nævnet har lagt vægt på følgende:

'Nævnet har lagt vægt på, at selskabet ved brev af 16/2 2007 skrev til klageren og bad ham indsende yderligere materiale. Selskabet anfører, at det ikke kan komme videre med anmeldelsen, før det har modtaget materialet fra klageren.

Nævnet har videre lagt vægt på, at det følger af forsikringsretlige principper, jf. herved også forsikringsaftalelovens § 22, at sikrede skal give selskabet alle ham tilgængelige oplysninger om forhold, som kan være af betydning for bedømmelsen af forsikringsbegivenheden.

Nævnet har endelig lagt vægt på, at det efter nævnets opfattelse må lægges til grund, at selskabet ikke på det da foreliggende grundlag havde mulighed for at foretage en realitetsbehandling af skadeanmeldelsen, uden at selskabet modtog yderligere oplysninger fra klageren.'

Det er selskabets opfattelse, at tilsvarende præmisser gør sig gældende i den verserende sag.

Herudover er det selskabets opfattelse, at selskabet i mail af 24. september 2018 har afvist kravet, idet selskabet i denne mail meddelte klager, at kravet var forældet efter gældende forældelsesregler.

Klageren havde herefter 1 år til at afbryde forældelsen, jfr. det under pkt. 4.2 anførte.

Af Ankenævnets portal fremgår det, at sagen er oprettet i nævnet den 25. september 2019, eller 1 år og en dag efter selskabet havde meddelt sin afvisning af sagen. I den forbindelse henledes nævnets opmærksomhed på forældelseslovens § 27, samt note 22 i Karnov (bilag G).

I den forbindelse henledes nævnets opmærksomhed på Højesteretsdommen gengivet i U2016.1686 (bilag H) hvor en Ankestævning blev indleveret en dag efter forældelsesfristens ophør, og Højesteret fandt, at kravet derfor var forældet.

4.4 Yderligere kommentarer

Måtte nævnet finde, at det alene er selve de konstaterede revner, der er forældet, og ikke den af klagers advokat fremførte årsag til revnerne, er det vores opfattelse, at denne del af skaden er anmeldt efter forsikringens ophør.

Forsikringen udløb den 26. november 2018, og det var først ved mail af 30. april 2019, at selskabet blev underrettet om de geotekniske undersøgelser, der efter klagers opfattelse skulle dokumentere, at der skulle være geotekniske udfordringer med ejendommen.

Afslutningsvis henledes nævnets opmærksomhed på, at i henhold til nævnets vedtægter bærer hver part egne omkostninger i forbindelse med sagens behandling for nævnet, hvorfor vi ikke vil kunne imødekomme et eventuelt honorarkrav fra klagers advokats side."

Ankenævnet for Forsikring

7.

94227

Klagerens advokat har i brev af 28/10 2019 til nævnet bl.a. bemærket:

"Tryg Forsikring anfører, at et krav som udgangspunkt forældes tre år efter, at kravet har materialiseret sig på en sådan måde, at det må stå klart, at kravet skal anmeldes til forsikringsselskabet.

Hertil skal jeg gøre gældende, at skaden først havde materialiseret sig på en sådan måde i forbindelse med min klients anmeldelse af skaden den 24. september 2018. Min klient var ikke bekendt med, at hendes tidligere samlever ... den 29. august 2014 havde foretaget en anmeldelse til forsikringsselskabet.

Tryg Forsikring har endvidere bemærket, at:

'Selskabet har i henvisning til Husforsikringen reelt meddelt, at forholdet ikke var omfattet af forsikringen, idet en ejerskifteforsikring i henhold til betingelserne ikke dækker forhold, der er dækket af anden forsikring.'

Min klients samlever er almindelig forbruger og udledte eller burde således ikke have udledt, at der reelt skulle være tale om et afslag. Min klients samlever var med andre ord ikke bekendt med, at en henvisning til Husforsikringen betød, at Tryg Forsikring ikke mente, at ejerskifteforsikringen dækkede forholdet.

1. Vedr. selskabets mail af 24. september 2019:

Tryg Forsikring har anført, at kravet er forældet, idet sagen er indgivet til Ankenævnet for Forsikring den 25. september 2019. Hertil skal jeg gøre følgende gældende:

Efter at min klient den 24. september 2018 blev gjort opmærksom på, at Tryg Forsikring anså kravet som forældet, kontaktede min klient ... (tømrerfirma), med henblik på at få konstateret årsagen til skaden. [Tømrerfirma] kontaktede herefter kloakmester ..., som foretog en TV-inspektion.

Samtidig med TV-inspektionen foretog ... fra [rådgivningsfirma 1] en byggeteknisk gennemgang af huset, hvorefter min klient kontaktede ... fra [rådgivningsfirma 2]. Dette førte til, at min klient først i slutningen af februar 2019 modtog en geoteknisk rapport.

Jeg skal hertil bemærke, at det er en forudsætning for at klage til Ankenævnet for Forsikring, at man klager til forsikringsselskabet, før man klager til Ankenævnet for Forsikring. Min klient var nødt til først og fremmest at få udarbejdet diverse undersøgelser og rapporter, og kunne derfor ikke tidligere end den 30. april 2019 sende materialet til Tryg Forsikring.

Tryg Forsikrings klageansvarlige afdeling tog endegyldigt stilling til sagen den 16. september 2019, og vi påklagede herefter sagen til Ankenævnet for Forsikring hurtigst muligt herefter.

Det er endvidere min klare opfattelse, at Tryg Forsikrings mail af 24. september 2018 ikke eksplicit tager stilling til dækningspligten, og dermed ikke afbrød forældelsesfristen."

Selskabet har i brev af 5/11 2019 til nævnet bl.a. bemærket:

"Idet det tidligere fremførte fastholdes i sin helhed giver indlægget anledning til følgende yderligere kommentarer.

Det fastholdes, at klagers daværende samboende var forsikringstager og medsikrede på forsikringen, og at selskabet derfor med rette kunne gå ud fra, at den daværende samboende kunne repræsentere de sikrede overfor forsikringen. Selskabet har ikke modtaget oplysninger, der kunne indikere andet.

Forældelsesfristen starter således ved anmeldelsen den 1. september 2014.

Når en ejendom overgår fra at være ejet i sameje til at den ene af ejerne bliver eneejer af ejendommen, er der reelt tale om et ejerskifte. I henhold til betingelsernes pkt. 13. skal ejerskifte straks meddeles til selskabet. Dette er ikke sket i den konkrete sag.

Selvom det af betingelserne fremgår, at forsikringen ophører ved ejerskifte, er det almindelig praksis, at forsikringen fortsætter uændret, i ovennævnte tilfælde, dog således at alene en part bliver registreret som ejer af ejendommen.

Herudover kunne spørgsmålet om, hvorvidt kravet var forældet eller ej være indbragt særskilt for nævnet, med en påstand om, at selskabet skulle anerkende, at forholdet ikke var forældet og derefter genoptage sagsbehandlingen, jfr. kendelsen 82518 hvor nævnet netop kommer til denne slutning.

Som det fremgår af sagsgennemgangen har selskabet gentagne gange fastholdt den afvisning med forældelse, som er meddelt klageren den 24. september 2018, og en fastholdelse af denne afvisning medfører ikke en forlængelse af forældelsesfristen. Det bestrides at der foreligger forhandlinger, som ville kunne medføre en forlængelse af forældelsesfristen.

I Bo von Eyben bog Forældelse efter forældelsesloven af 2007, side 928 fremgår det blandt andet, at i motiverne er suspenderende forhandlinger beskrevet som *'egentlige forhandlinger mellem parterne om kravet eller grundlaget for dette, således at kreditor har føje til at antage, at det ikke er nødvendigt at iværksætte retslige skridt for at undgå forældelse.'*

Dette medfører, at hvis nævnet måtte finde, at sagen ikke er forældet eller bortfaldet på grund af passivitet på grund af selskabets svar af 1. september 2014, vil kravet være forældet 1 år efter selskabet har afvist dækningen, jfr. FAL § 29 stk. 5. Eller med andre ord vil forholdet være forældet pr. 24. september 2019. Sagen er indbragt for nævnet den 25. september 2019, hvilket er efter forældelsesfristens udløb.

Det forhold, at et forsikringsselskab skal have en klageansvarlig afdeling ændrer ikke ved forældelsesreglerne."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Af mail af 29/8 2014 fra klagerens daværende ægtefælle til selskabet fremgår bl.a.:

"Som aftalt pr. tlf. sender jeg hermed seneste tilstandsrapport, billeder, beskrivelse af skade, samt murers vurdering af årsag til skade.

Ankenævnet for Forsikring

9.

94227

Vi har gennem længere tid observeret udvikling i nogle revner fra øverst ved dørkarme til loftet på tre steder i samme ende af huset. Mureren mener ikke, væggene er bærende. Han mener ikke, revnerne skyldes hul på vandrør (vi slukkede al vand og tjekkede måleren). Dog er hans bud, at revnerne skyldes at muren synker pga. fx hul på et afløbsrør eller lign under muren.

Jeg vedhæfter billeder af skaderne. Mureren mener, at den primære sætning foregår på det murstykke, hvor der både ses horisontale og vertikale revner (billederne 'værelse gang/indvendig' til 'kontor gang'), og at skaderne på de to andre steder skyldes, at det, at muren synker på dette sted trækker i resten af væggen til begge sider."

Selskabet har i mail af 1/9 2014 til klagerens daværende ægtefælle bl.a. anført:

"Du har anmeldt at indvendige vægge synker og at dette efter din murers opfattelse skyldes hul på afløbsrør.

Før vi kan tage stilling til om det er en sag for din ejerskifteforsikring bedes du få undersøgt om der er brud/hul på din afløbsledninger eller om det skyldes andre årsager.

Brud på afløbsledninger vil normalt være en skadeårsag som skal behandles på din bygningsforsikring. Vi skal derfor anbefale dig at kontakte det selskab hvor du har tegnet bygningsforsikring og anmelde skaden der.

Hvis der ikke er tale om brud/hul på afløbsrør, som din bygningsforsikring dækker, skal vi bede dig sende oplysninger herom til os. Ved fremsendelse af nye oplysninger til sagen skal vi samtidigt bede dig sende en kopi af den købsaftale der lå til grund ved dit køb af ejendommen, samt oplyse telefonnummer vi kan kontakte dig på."

Af selskabets telefonnotat af 24/9 2018 fremgår bl.a.:

"FT ... ringer ind og oplyser at de samme revner som der tidligere er anmeldt nu er blevet værre, også henover sommeren i forbindelse med varmen. Da jeg afviser at kigge på forholdet igen pga. forældelse oplyser FT at det er hendes kæreste som har anmeldt det og at hun ikke vidste det da de er gået fra hinanden. Men det er anmeldt for over 4 år siden så det ændre ikke at sagen er forældet."

I mail af 24/9 2018 fra selskabet til klageren hedder det bl.a.:

"Som aftalt de oplysninger, som vi har liggende på sagen.

Som oplyst telefonisk er sagen forældet jf. Forsikringsaftalelovens § 29. Ud fra forældelseslovens generelle bestemmelser indtræder forældelsen 3 år efter forsikringstageren havde kendskab til, at der var en skade på ejendommen, som forsikringsselskabet skulle tage stilling til."

Af geoteknisk rapport af 18/2 2019 fremgår bl.a.:

"1. Baggrund og formål

Det aktuelle projekt omfatter et parcelhus beliggende ... Huset er opført i 1965 i 1 plan med delvis kælder. Desuden er der i 2006 opført en tilbygning til huset mod vest i forlængelse af vinkelbygningen ud mod ...

Der er i november 2018 foretaget en byggetekniske gennemgang (ref. 1), hvoraf det fremgår, at der i vinkelbygningen ud mod ... er større revnedannelser i den tværgående indervæg mellem gang og værelser, og at disse revner har udviklet sig siden 2014. Desuden er der konstateret sætninger i gulvet i de tilstødende rum på op til 55 mm.

I den byggetekniske gennemgang er det vurderet, at den tværgående væg synker, og at der vil ske yderligere udvikling i revnerne over tid. Endvidere er det vurderet, at der med stor sandsynlighed sker en mulig udskylning pga. defekt kloakledning. Det er i rapporten (ref. 1) anbefalet, at der bør udføres yderligere undersøgelser i kloak, samt eventuelt boreprøver (vingeforsøg) i værelse mod gang.

Af besigtigelsesrapporten, ref. 2 fremgår det, at der er konstateret skade på kloak fra faldstamme i køkken i stueetage og ned i kældergulv, hvorfra ledningen forløber under beboelse 2 m under terrændæk. Ved kamera-inspektion er der fundet flere utætheder, og at det vurderes sandsynligt, at utætheder har stået på over mange år, og dermed bevirket, at fyldjorden som understøtter betondæk/opmurede skillevægge, specielt under langsgående skillevæg sætter sig.

På baggrund af ovenstående er ... blevet kontaktet med henblik på udførelse af en geoteknisk undersøgelse, samt at foretage en vurdering af, hvilke tiltag der kan gøres, for at forhindre skaden i at udvikle sig yderligere omkring specielt den langsgående skillevæg.

2. Indledende drøftelser og besigtigelse den 8. januar 2018

...

Ejeren oplyser, at kloakrøret, som løber under hus og ud til samlebrønd i vejen, blev tjekket i forbindelse med vandskade i køkken og kælder omkring jul 2018. Røret blev fundet intakt under huset, men at de tilsluttede ledninger er fundet fejlbehæftede. I forbindelse med udbedringen af kloakrøret blev der ved udgravning i kælder ifølge kloakmester konstateret luftlommer under fundament.

Ejeren oplyste endvidere:

- at der blev konstateret sætningsskader i den vestlige facade efter opførelsen, jf. skrivelser fra arkitekt og bygningsinspektør oktober-november 1974.
- at der er monteret nyt tag i 2009, samt at der er opsat solceller på taget.

Ved besigtigelsen kunne der konstateres større sætninger i den langsgående skillevæg mellem gang og værelse i vinkelbygningen mod ... som anført i ref. 1. Ved flugt af overkant døre i gangen ses tydeligt, at sætningerne primært er koncentreret omkring det midterste værelse i vinkelbygningen, ligesom der blev konstateret revnedannelser specielt i toppen af væggen.

Ejeren oplyser, at små revner i de to værelser i vinkelbygningen ud mod ... først blev observeret i 2012-2013, men at der er sket en markant udvikling henover den forgange tørre sommer.

Strøgulv i det midterste værelse var fjernet, og der var foretaget ophugning i gulvet ud mod den langsgående skillevæg.

De observerede sætninger og revner i gulv som anført i ref. 1. kunne genfindes ved besigtigelsen.

I ophugningen kunne det konstateres, at aflejringerne forekom meget tørre, og det var ikke muligt at foretage nogen vurderinger i relation til det observerede.

Der blev desuden observeret en revne på 2-3 mm i den nordlige facade af kælderen. Revnen starter fra loft og løber ned midt på væg. Ligeledes er der observeret små overfladiske revner i den nye tilbygning mod vest ud mod ...

Udvendigt blev der observeret enkelte revner i soklen på hver side af vinkelbygningen i hhv. den sydlige og nordlige facade ud for de værelser, hvor der indvendigt blev konstateret store revner.

...

5. Vurderinger

Til brug for vurderingerne er koteforholdene for gulve og kloakledninger blevet gennemgået og sammenholdt med de trufne jordbundsforhold.

Iht. de oprindelige tegninger (ref. 3) forløber der en kloakledning gennem huset fra kælderen mod øst og ud mod brønden vest for huset ud mod ... Denne placering er iht. ref. 4 tilrettet i forbindelse opførelsen af tilbygningen ud mod ..., hvor brønden vest for huset blev flyttet og den udvendige kloak omlagt.

På figur 1 er vist såvel den oprindelige placering af kloakledningen (ref. 3) som placeringen iht. kloakmester (ref. 4). Desuden er kælderdel og området med de udtalte sætningsskader markeret.

...

Som det ses af figur 1, findes det rimeligt at antage, at kloakken forløber direkte under/tæt på væggen ved det midterste kammer/værelse, hvor de største sætninger er observeret

Ved at sammenholde de oplyste gulvkoter med bundløbskoten til kloakken (brønd iht. ref. 3) kan det konstateres, at kloakledningen er beliggende ca. 3 m under gulvet.

Det må formodes, at der i forbindelse med etablering af en kloak i 3 m's dybde er gravet med et vist anlæg. Dette anlæg kendes dog ikke.

Forholdene er søgt illustreret på principsnittet i figur 2, hvorpå der ligeledes er markeret overside niveau for bæredygtigt lag (OSBL) som konstateret i boring 2.

Snittet viser såvel den oprindeligt indtegnede placering af kloakledningen (ref. 3) som placeringen iht. kloakmester (ref. 4).

Årsagen til sætningerne i gulvene og dermed den langsgående skillevæg skyldes givet vis, at gulvet, hvorpå skillevæggen er placeret, er udlagt på fyldaflejringer med organisk indhold (gytje, planterester, muld mv.) hydrørende fra opfyldning af kloakudgravningen og eventuelt på organiskholdigt skredjord. Disse aflejringer kan generelt karakteriseres som sætningsgivende.

Sætningerne er sandsynligvis blevet forstærket af den tørre sommer i 2018, hvilket kan forklare at revner og sætninger er taget til i løbet af netop sommeren 2018.

I forbindelse med, at der opstår sætninger under gulvet/skillevæggen, og da sætningerne er sandsynligvis ikke lige store under hele gulvarealet/skillevæggen (differenssætninger), vil gulvet/væggen således være mere eller mindre fritspændende over områderne med sætninger.

Derved opbygges der spændinger i konstruktionerne, som både gulvkonstruktionen og skillevæggene i lang tid har været i stand til at optage uden nævneværdige revnedannelser.

Imidlertid kan spændingerne blive så store, at materialet så at sige er 'spændt til bristepunktet', dog stadig uden at der opstår sætninger/revner. Er forholdene herefter i ro, kan det blive stående sådan, uden at der opstår sætninger/revner i hele husets levetid.

Hvis spændingerne fortsætter med at stige, vil det medføre, at brudstyrken i konstruktionerne overskrides, hvorved der kan opstå forskydninger og revnedannelser i konstruktionerne – og ikke kun i de direkte berørte konstruktioner, men ofte også i de tilstødende konstruktioner.

Mange gange, men ikke nødvendigvis hver gang, skal der være en slags 'katalysator' til at starte processen. Det kan være flere ting – utætte kloakker, udtørring af jorden, vibrationer/rystelser, ombygning, ændring i belastningsforhold m.m.

Det vurderes, at der stadig kan opstå bevægelser og dermed udvikling i revnerne, ikke mindst fordi revnerne har udviklet sig markant over meget kort tid (sommeren 2018), ligesom det ikke udelukkes, at der vil ske yderligere sætninger i underlaget (fyld mm. med organisk indhold.)

At sætningerne primært opstår lokalt i skillevæggen og ikke eller kun i beskedent omfang i en større del af specielt den kælderløse vinkelbygning skyldes sandsynligvis, at der ved opfyldning af kloakudgravningen er anvendt opgravede materialer, som i det aktuelle område har været af en ringere kvalitet (organiskholdigt) end i resten af kloakudgravningen. Ligeledes vil en større afstand fra væggen til kloakledningen og fraværet af fundament under skillevæggen alt andet lige betyde, at tykkelsen af fyldlaget sandsynligvis bliver mindre.

I boring 2, der er udført umiddelbart udenfor for huset, er der truffet sætningsgivende aflejringer i form af lerfyld underlejret af gytjeholdigt ler til 1,7 m u. t.

Funderingsforholdene for facaderne kendes ikke, men såfremt fundering er sket 0,9 m u. t. som angivet på snittet i ref. 3, er fundamenterne med forhold som i boring 2 ikke ført ned på bæredygtige og sætningsfrie aflejringer.

6. Udbedring

6.1 Fundamenter og gulve – udbedring under jorden

En fundamentsforstærkning skal føres mindst til underside af kloakudgravningen eller udgravningen herfor.

Det vurderes indledningsvist, at fundamentsforstærkningen og forstærkning af gulve skal udføres som en punktfundering på rammede (eventuelt nedpressede) minipæle med mellemliggende bærende traverser (omstøbte stålbjælker).

...

Alternativt til en pælefundering kan det overvejes eventuelt at anvende en form for injicering. Injicering foretages af specialfirma.

...

6.2 Alternativ løsning – udbedring over jorden:

Såfremt det kan accepteres, at der kan ske yderligere sætninger i gulvet, kunne en alternativ løsning være at nedrive de indvendige, relativt tunge skillevægge, og herefter at hænge nye lette skillevægge op i tagkonstruktionen.

...

7. Fremtidige sætninger

Ved valg af en pælefundering vurderes det, at der ikke eller kun i meget beskedent omfang vil ske fremtidige sætninger i den pælefunderede del af byggeriet.

Opmærksomheden henledes på differenssætninger mellem den pælefunderede del og den direkte funderede del af byggeriet, specielt hvis den direkte funderede del af byggeriet helt eller delvist er fejlfulderet. Større differenssætninger kan medføre yderligere skader og revnedannelser i konstruktionen.

Ved eventuel injicering kan de mulige fremtidige sætninger ikke vurderes.

Ved nedrivning af den eksisterende tunge væg og ophængning af en ny væg i tagkonstruktionen vil der ske en aflastning, der alt andet lige vil reducere de mulige fremtidige sætninger, men det må dog forventes, at der vil ske sætninger i aflejringerne over kloakledningen og dermed i gulvet.

Det kan derfor ikke udelukkes, at der skal ske fremtidige opretninger af gulvene. Disse opretninger skal ske ved opklodsning af strøerne. Opretning af gulvene må IKKE ske ved at udlægge et ekstra lag af beton, idet beton er tungt og derfor vil bidrage til yderligere sætninger."

Klagerens daværende advokat har i brev af 30/4 2019 til selskabet bl.a. anført:

"Som advokat for forsikringstager [klageren], og under henvisning til ovennævnte policenummer, retter jeg hermed henvendelse til Tryk Forsikring.

Min klient retter henvendelse til jer ved skrivelse af den 29. august 2014, med anmeldelse af revnedannelser og sætningsskader på ejendommen ...

Til brug for forsikringsselskabets behandling af ovennævnte anmodning vedlægges således geoteknisk rapport af 18. februar 2019."

I mail af 24/5 2019 fra selskabet til klagerens daværende advokat hedder det bl.a.:

"Vi kan imidlertid ikke realitetsbehandle anmeldelsen, idet din klients krav er forældet.

...

Det er således vores opfattelse, at krav om erstatning for sætningsskader/revne i indvendige vægge er forældet ved din klient henvendelse af 24. september 2018 og således også ved den fornyede henvendelse af 30. april 2019. Vi kan således ikke tilbyde at realitetsbehandle/genoptage anmeldte skade."

Af brev af 16/9 2019 fra selskabets klageafdeling til klagerens nuværende advokat fremgår bl.a.:

"I den konkrete sag er der tale om, at selskabet i første tilbagemelding anmoder om yderligere nødvendige oplysninger til vurdering af sagen, samt at forsikringstageren ikke reagerer på disse før end mere end 4 år efter at selskabet har anmodet om disse.

Vi må derfor fastholde, at kravet er fortabt enten ved forældelse eller ved passivitet.

For god ordens skyld skal jeg meddele, at vi ikke med denne skrivelse har taget stilling til det materielle i sagen, herunder om ikke årsagen til den nu konstaterede udvikling af revner skulle skyldes forhold i jorden, herunder skrumpning af den fede lerjord grundet tørke."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"3 Hvad dækker ejerskifteforsikringen

Forsikringen dækker udbedring af aktuelle skader samt fysiske forhold ved bygningerne, der giver nærliggende risiko for skader på de forsikrede bygninger eller bygningsdele."

Nævnet udtaler:

Den forsikrede ejendom er opført i 1965 og blev overtaget af klageren og hendes daværende ægtefælle den 26/11 2008.

Den 29/8 2014 anmeldte ægtefællen, at de gennem længere tid havde observeret udvikling i nogle revner tre steder mellem dørkarm og loft, og at en murer havde vurderet, at skaden skyldtes, at muren sank på grund af brud/hul på afløbsrør. Ved mail af 1/9 2014 henviste selskabet ham til at kontakte bygningsforsikringen, og selskabet anførte, at han skulle vende tilbage med yderligere oplysninger om skadeårsagen, hvis der ikke var tale om brud/hul på afløbsrør.

Klageren kontaktede selskabet den 24/9 2018 og oplyste, at revnerne nu var blevet meget værre. Hun har anført, at hun ikke var klar over, at hendes tidligere ægtefælle havde anmeldt skaden til selskabet i 2014. Selskabet fremsendte ved mail af 24/9 2018 de foreliggende sagsoplysninger og anførte, at sagen var forældet.

Klageren har herefter indhentet en byggeteknisk vurdering og en geoteknisk rapport af 18/2 2019. Af den geotekniske rapport fremgår det, at det vurderes, at der er sætninger i gulv og

Ankenævnet for Forsikring

15.

94227

skillevæg, og at årsagen er, at gulvet, hvorpå skillevæggen er placeret, er udlagt på sætningsgivende fyldaflejringer hidrørende fra opfyldningen af en underliggende kloakudgravning.

Selskabet har ved mail af 24/5 2019 og brev af 16/9 2019 afvist at foretage en realitetsbehandling af klagerens skadeanmeldelse med henvisning til, at sagen er forældet forud for hendes henvendelse til selskabet den 24/9 2018, idet der er forløbet mere end 3 år siden skadeanmeldelsen 29/8 2014.

Nævnet har modtaget klagen onsdag den 25/9 2019.

Klageren har anført, at sagen ikke er forældet, da selskabet på intet tidspunkt har anerkendt eller afvist skaden, og den 1-årige tillægsfrist, der regnes fra selskabets afvisning af en anmeldt skade, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, således ikke er begyndt at løbe. Hun har anført, at der ikke er grundlag for at statuere, at hun har udvist retsfortabende passivitet, og at skaden i øvrigt først i forbindelse med hendes anmeldelse den 24/9 2018 har materialiseret sig på en sådan måde, at den almindelige 3-årige forældelsesfrist er begyndt at løbe.

Selskabet har fastholdt, at der er indtrådt forældelse. Selskabet har over for nævnet supplerende anført, at selskabets mail af 1/9 2014 må betragtes som en afvisning af ægtefællens anmeldelse, og at den 1-årige tillægsfrist, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, derfor skal regnes fra dette tidspunkt. Selskabet har videre anført, at klageren tillige har udvist retsfortabende passivitet forud for sin henvendelse til selskabet den 24/9 2018. Selskabet har også anført, at selv hvis det måtte antages, at der ikke var indtrådt forældelse eller udvist retsfortabende passivitet, er sagen efterfølgende forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, idet der er forløbet mere end 1 år fra selskabets afvisning den 24/9 2018, til sagen blev indbragt for nævnet den 25/9 2019.

Klageren har heroverfor anført, at hun var nødt til først at få iværksat tekniske undersøgelser, og at det i øvrigt er en betingelse for at kunne klage til Ankenævnet for Forsikring, at der først

Ankenævnet for Forsikring

16.

94227

er klaget til selskabet. Selskabets klageansvarlige tog stilling til sagen den 16/9 2019, og hun har herefter påklaget afgørelsen til nævnet hurtigst muligt herefter.

Af forældelseslovens § 2 og § 3 følger det, at den almindelige forældelsesfrist for klagerens krav på forsikringsdækning er 3 år, som skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor hun kunne kræve fordringen opfyldt. Dette er efter almindelig praksis det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at der er rimelig anledning til at anmelde skaden til selskabet.

Nævnet finder, at den almindelige 3-årsfrist for klagerens krav ikke kan regnes fra et senere tidspunkt end tidspunktet for hendes ægtefælles skadeanmeldelse den 29/8 2014, hvor skaden således havde vist på en sådan måde, at ægtefællen konkret fandt anledning til at foretage skadeanmeldelse. Det kan ikke føre til andet resultat, at klageren har oplyst, at hun ikke kendte til ægtefællens skadeanmeldelse. Det kan heller ikke føre til andet resultat, at der først ved den geotekniske rapport i februar 2019 er fremkommet konkretiserende oplysninger om mulig skadesårsag

Af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, følger det, at krav, som en anmeldt skade giver anledning til, tidligst forældes 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvist afviser kravet.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at den 1-årige tillægsfrist i forældelseslovens § 29, stk. 5, 1. punktum, senest kan regnes fra selskabets mail af 24/9 2018, hvorved selskabet afviste klagerens krav med henvisning til forældelse. Selskabet har ikke i den efterfølgende korrespondance med klagerens advokater anerkendt at ville foretage en realitetsvurdering af skadeanmeldelsen, men har vedvarende fastholdt, at sagen er forældet. 1-årsfristen må under disse omstændigheder regnes fra selskabets første afvisning. Det, som klageren har anført angående nødvendigheden af indhentelse af tekniske rapporter og om klagebehandling i selskabet, kan ikke føre til andet resultat.

Ankenævnet *for* Forsikring

17.

94227

Da både den 3-årige almindelige forældelsesfrist og den 1-årige tillægsfrist er udløbet, kan nævnet herefter ikke kritisere, at selskabet har afvist at realitetsbehandle klagerens skadeanmeldelse med henvisning til, at et eventuelt krav er forældet.

Nævnet bemærker afslutningsvist, at nævnet på den baggrund ikke har fundet anledning til at tage stilling til, om der – som anført af selskabet – var indtrådt forældelse eller udvist retsforbende passivitet af klageren allerede inden hendes henvendelse til selskabet den 24/9 2018.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings